

Przeczytaj fragment książki Anny Świderkówny „Prawie wszystko o Biblii”.

Spośród wielu form literackich odkrywanych w Ewangelii warto, jak sądzę, przyjrzeć się jeszcze przede wszystkim dwóm, obu bardzo często występującym: opowiadaniom o cudach i przypowieściom Jezusa. Cuda towarzyszą Mu zawsze, w czasie całej Jego działalności. W domu Korneliusza, nawróconego poganina, św. Piotr mówi o swoim Mistrzu: „Dlatego, że Bóg był z Nim, przeszedł On dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod wodzą diabła”. (Dz 10,38) Ci wszyscy „uzdrowieni” to najwyraźniej chorzy, i opętani. Zarówno żydzi, jak i poganie w czasach Jezusa na każdym kroku domyślali się działania demonów. Upatrywali go zwłaszcza wszędzie tam, gdzie pojawiało się coś przeciwnego życiu, szczęściu, pokojowi, dla wyznawców zaś Boga jedyne - przeciwnego Jemu samemu. Trzeba tu koniecznie dodać, że dla tamtych ludzi cud był czymś całkiem innym niż dla nas. Dla nas jest to najczęściej jakieś niezwykle, zadziwiające, niewytłumaczalne wydarzenie. Gdy o czymś takim usłyszymy, zaczynamy od pytania, czy to możliwe, czy rzeczywiście coś takiego miało miejsce. Dla nich cud był przede wszystkim znakiem i dlatego pytali tylko, co to znaczy. Cały świat wydawał im się jedną wielką zagadką, wszystko mogło się zdarzyć. [...]

Niektóre opowieści o cudach są zwięzłe, czasem zdają się tylko objaśniać jakąś wypowiedzianą przez Jezusa zasadę, inne rozbudowują się nieraz w dłuższą historię. Zależy to w pewnym stopniu od Ewangelisty. Tak na przykład Marek lubi zdecydowanie opowiadania żywe i barwne, podczas gdy Mateusz po prostu je streszcza, pozostawiając tylko to, co uważa za najistotniejsze. [...]

Wiara jest nieodzowna, jeśli prośba ma być wysłuchana, jeśli łódź miotana burzą na jeziorze ma być ocalona. Powtarza się to wielokrotnie w całej Biblii, najczęściej może słyszymy to z ust Jezusa w Ewangelii. Należy zawsze pamiętać [...], że wiara w Biblii to nie tyle przekonanie, że Bóg istnieje (dla tamtych ludzi było to oczywiste), ile raczej pełne zawierzenie temu Bogu. Bez takiego zawierzenia Jezus po prostu nie może uczynić cudu [...] Wiary żąda Jezus od wszystkich, którzy do Niego przychodzą po pomoc. [...]

Jeden z biblistów na zadane mu pytanie, dlaczego w Ewangelii Jezus czyni tyle cudów, odpowiedział po prostu: „Bo były to czasy cudotwórców, a On żył właśnie w tych czasach”. Forma literacka opowiadań o Jego cudach nieraz przypomina uderzająco opowiadania o działalności innych cudotwórców, zarówno żydowskich, jak i pogańskich. Jest jednak coś, co zdecydowanie odróżnia od nich Jezusa. Cuda dokonywane przez Nauczyciela z Nazaretu są, jak On sam wielokrotnie powtarza, przede wszystkim znakiem, że bliskie jest Królestwo Boże. A tego u nikogo innego nie znajdziemy.

I. Zadania do tekstu

1. Tekst ma na celu:

☐ A) przekonać do czytania Biblii	☒ B) ułatwić rozumienie tekstu biblijnego
☐ C) streścić fragment Biblii	☐ D) wyjaśnić nadzwyczajne zjawiska

2. Opowieści o cudach Jezusa:

☒ A) są znakiem religijnym	☐ B) rzadko pojawiają się w Ewangelii
☐ C) są takie same u wszystkich autorów	☐ D) miały przekonywać o istnieniu Boga

3. Wspomniane w tekście niezwykle czyny Jezusa były związane:

☐ A) ze stwarzaniem przedmiotów	☐ B) z przywróceniem do życia
☒ C) z wiarą potrzebującego	☐ D) z chęcią zdobycia popularności

4. Kiedy powstawały Ewangelie, ludzie wierzyli, że:

☐ A) nieszczęście jest skutkiem błędu człowieka	☒ B) cuda są możliwe
☐ C) świat nie ma dla nich tajemnic	☐ D) Bóg nie czyni widzialnych znaków

5. Literacka forma opowiadań o cudach:

☐ A) nie występuje poza Biblią	☐ B) jest zawsze krótka
☐ C) świadczy o upodobaniu ludzi do mitów	☒ D) była znana w różnych kulturach

6. Cytat z Biblii został przywołany:

☐ A) by pokazać konsekwencje cudów Jezusa	☒ B) na potwierdzenie wcześniej wyrażonego poglądu
☐ C) jako przykład języka Ewangelii	☐ D) aby wyjaśnić znaczenie cudów w Biblii

II. Zadania do lektur

7. Adam Cisowski (*Szatan z siódmej klasy*) podłożył pióro Jasińskiego matematykowi, ponieważ chciał:

☐ A) rozbawić klasę	☐ B) zrobić żart nauczycielowi
☒ C) pomóc Burskiemu wyjść z kłopotliwej sytuacji	☐ D) uniknąć bójk Jasińskiego i Burskiego

8. Kiedy Kamil de Berier dotarł do Bejgoły:

- ☐ A) była wiosna ☐ B) towarzyszył mu jego brat
☐ C) właśnie umarła pani Domicela Gąsowska ☒ D) we dworze przebywał ksiądz Koszyczek

9. Adam został ranny w głowę podczas:

- ☐ A) przeszukiwania strychu ☐ B) oglądania domku ogrodnika
☒ C) śledzenia tajemniczej postaci ☐ D) wizyty w Wiliszkach

10. List francuskiego żołnierza:

- ☐ A) przywiózł do Bejgoły krewny Kamila de Berier ☐ B) przetłumaczyła panna Irena
☐ C) przeczytał pan Rozbicki ☒ D) zawierał wzmiankę o książce Dantego Alighieri

11. Adam, obserwując dom opryszków, ukrył się na noc w:

- ☒ A) budzie ☐ B) piwniczce ☐ C) stodole ☐ D) stogu siana

12. Pani Gąsowska, matka Wandy, miała:

- ☐ A) znaczne oszczędności ☒ B) katar od wielu lat
☐ C) kłótlivy charakter ☐ D) męża fizyka

13. Nieprawdą jest, że ksiądz Kazuro:

- ☐ A) posiadał drzwi poszukiwane przez Adama ☐ B) pożyczył harcerzom łódź
☒ C) rozmawiał po francusku ☐ D) leczył ludzi w wiosce

14. „W niebieskiej poświacie widać było rozległą wodę, na której dnie leżało zatopione odbicie księżyca”. - cytat zawiera:

- ☐ A) uosobienie ☐ B) apostrofę ☐ C) porównanie ☒ D) przenośnię

15. Epizodem w powieści *Szatan z siódmej klasy* nie jest wydarzenie:

- ☐ A) przefarbowanie brody przez Iwona Gąsowskiego
☐ B) przybycie księdza z prośbą o rozmienienie stu złotych
☒ C) kradzież pamiątnika przez fałszywego malarza
☐ D) wizyta komornika w Bejgole

16. Utworem wielowątkowym o rozbudowanej fabule jest:

- ☐ A) nowela ☒ B) powieść ☐ C) opowiadanie ☐ D) bajka

17. W utworze literackim o własnych emocjach i przemyśleniach nie mówi:

- ☐ A) podmiot liryczny ☐ B) narrator pierwszoosobowy
☐ C) bohater ☒ D) narrator trzecioosobowy

18. We fragmencie wiersza Kazimierza Przerwy-Tetmajera pt. *Rzeka*:

- ☐ A) brak rymów parzystych ☒ B) jest apostrofa
☐ C) są rymy męskie ☐ D) nie ma epitetów

*Pędź, pędź, rzeko!... Na krawędzi siedzę
i twe wody rozszalałe śledzę,
pod nogami mi spienione płyną - -
na krawędzi wiszę nad głębiną...*

III. Nauka o języku

19. Czasownikiem dokonanym jest:

- ☐ A) latać ☐ B) znosić ☐ C) kłaść ☒ D) spaść

20. Liczebnika porządkowego należy użyć w wyrażeniu:

- ☐ A) (2) grzyby w barszczu ☐ B) kuty na (4) nogi
☒ C) (8) cud świata ☐ D) Dzielić włos na (4)

21. Wyrażenie przymkowe jest w wypowiedzeniu:

- ☐ A) Spotkałem owego człowieka. ☐ B) Kupić by pomarańczy.
☐ C) Tu jest! ☒ D) Spotkajmy się u Tomka.

22. Otrzymanie pierwszej nagrody przerosło jego oczekiwania. - w zdaniu:

- ☒ A) jest związek frazeologiczny ☐ B) brak podmiotu
☐ C) są dwa dopełnienia ☐ D) jest podmiot logiczny

23. Stopnia wyższego nie można utworzyć od przysłowka:

- ☐ A) widno ☒ B) wiecznie ☐ C) cienko ☐ D) lekko

24. Osobowa forma czasownika to:

- ☐ A) widząc ☐ B) widziano ☐ C) widziany ☒ D) widzi

25. Orzeczenie imienne jest w zdaniu:

- ☒ A) Bądź odważny! ☐ B) On jest z nami! ☐ C) Co się stało? ☐ D) Zostańmy dłużej!

26. Rz niewymienne występuje w wyrazie:

- ☐ A) karzeł ☐ B) wzorzec ☒ C) wierzch ☐ D) pierze